

Predica de la Krefeld

Sâmbătă, 04 iulie 2020, ora 19³⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Ioan 14:1-3** (...).

La rândul meu vă salut pe toți din toată inima în scumpul Nume al Domnului nostru. Saluturi din partea multor frați din întreaga lume. Noi suntem uniți în Domnul. Suntem mulțumitori pentru Cuvântul lui Dumnezeu scump și sfânt care ne-a fost descoperit.

Îi mulțumim Domnului din toată inima pentru faptul că noi trăim într-o perioadă cu totul deosebită. Fie credincioșii, fie necredincioșii, toți au înțeles că nimic nu va mai fi cum a fost înainte. Cu siguranță unele lucruri se vor înrăutăți. Toată facerea/creația dorește să fie eliberată de vremelnicie. Așa cum am auzit în cuvântul de introducere, și noi dorim să fim la Domnul nostru. Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu în mod deosebit. Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu pentru traducerea care se face în multe limbi, suntem mulțumitori pentru tehnică și pentru tot. Considerăm că toți din toată lumea vor fi binecuvântați recunoscând timpul și ceasul. Toți să asculte acest ultim mesaj, această ultimă chemare și fiecare să-și trăiască pregătirea personală pentru acea zi glorioasă.

Voi toți știți și trebuie accentuat din nou că în Mat. 24 avem făgăduința despre hrana care trebuia împărțită/distribuită și a și fost împărțită. În Amos 8 avem făgăduința că Dumnezeu va trimite o foamete, nu o foamete după pâine și nu o sete după apă, ci o foamete și o sete după auzirea cuvintelor Lui. De asemenea avem și mărturia fratelui Branham pe care noi o credem din toată inima: că Domnul Dumnezeu l-a trimis să vestească ultimul mesaj biblic.

Frați și surori, o spunem în prezența și în Fața lui Dumnezeu. În Biblie avem primul legământ și al doilea legământ, Testamentul Vechi și Testamentul Nou. Și niciunui testament nu este permis să i se adauge

ceva. Testamentul îi include pe toți aceia care vor moșteni. Iar noi suntem moștenitori ai lui Dumnezeu și împreună moștenitori cu Isus Hristos. Așa cum Mielul lui Dumnezeu a fost hotărât înaintea întemeierii lumii să moară pentru noi, să încheie acest legământ nou, să-Și verse sângele Sfânt și să ne dăruiască împăcarea și iertarea, la fel noi am fost hotărâți înaintea întemeierii lumii pentru acest scop: să ascultăm Cuvântul scump și sfânt al lui Dumnezeu, să-l credem și să trăim făgăduințele date în el.

Astăzi am pe inimă să vorbesc pe scurt despre faptul că Dumnezeu veghează asupra Cuvântului Său și asupra aceluia care cred Cuvântul Său. Pe cât de sigur am primit făgăduințele lui Dumnezeu pe care le purtăm în noi și cu noi, pe atât de sigur le va împlini Dumnezeu în noi, cu noi și prin noi. În legătură cu această temă doresc să citesc două versete biblice. Noi știm că însuși Domnul Își va desăvârși lucrarea Lui cu Adunarea Sa Mireasă.

Citim din Is. 28:21: „*Căci Domnul Se va scula ca la muntele Perașim, și Se va mânia ca în valea Gabaonului, ca să-Și facă lucrarea, lucrarea Lui ciudată, ca să-Și împlinească lucrul, lucrul Lui nemaiauzit*”.

Însuși Domnul a făcut această lucrare de eliberare, El este Eliberatorul. El, care a început tot El va și desăvârși. Când totul va fi readus în starea corectă, iar noi vom fi primit legătura directă și personală cu Domnul atunci se va descoperi cea mai mare putere a lui Dumnezeu în cadrul Adunării.

Dragi frați și surori, ascultați încă o dată: „*Căci Domnul Se va scula ca la muntele Perașim, și Se va mânia ca în valea Gabaonului, ca să-Și facă lucrarea, lucrarea Lui ciudată...*”. Cu Israelul și cu Adunarea din toată lumea. Citim din Iosua 10, căci Isaia se referă la aceste versete.

Iosua 10:12: „*Atunci Iosua a vorbit Domnului, în ziua când a dat Domnul pe amoriți în mâinile copiilor lui Israel, și a zis în fața lui Israel: «Oprește-te, soare, asupra Gabaonului, și tu, lună, asupra văii Aialonului!»*”.

Aici avem ceva cu totul deosebit. În Iosua 1:5-6 putem citi cum Domnul Dumnezeu i-a vorbit lui Iosua: „*Eu voi fi cu tine, cum am fost cu Moise; nu te voi lăsa, nici nu te voi părăsi. Întărește-te și îmbărbătează-te*”. Și ce s-a întâmplat? Acel cuvânt descoperit lui Moise a fost în chivot, iar chivotul era cel mai important lucru pentru Iosua. Iar Iosua a luat acest chivot și l-a pus pe umerii preoților. Cu acest chivot, cu făgăduința lui Dumnezeu pentru țara făgăduită ei au înaintat. Ziua era pe sfârșite, soarele era pe cale să apună, dar lupta nu se terminase. Iosua, un om al lui Dumnezeu pus de Dumnezeu care trebuia să facă ceea ce a făgăduit Dumnezeu a spus: „*«Oprește-te, soare, asupra Gabaonului, și tu, lună, asupra văii Aialonului!»*”. Iar sfânta Scriptură spune: „*Și soarele s-a oprit, și luna și-a întrerupt mersul, până ce poporul și-a răzbunat pe vrăjmașii lui*”(vers. 13).

Citim în Isaia că Domnul Se va ridica din nou. Când și unde? Acolo unde Cuvântul este descoperit, acolo unde este legământul, unde este chivotul, unde este Cuvântul lui Dumnezeu care conține toate făgăduințele, acolo unde și-a găsit locul, acolo unde conform poruncii lui Dumnezeu este dat mai departe și vestit, acolo Domnul Se va dovedi din nou prin îndurarea Sa. Noi așteptăm acel timp, acel moment. Noi nu vom aștepta în zadar.

Ne gândim de câte ori fratele Branham a folosit Cuvântul din Zah. 14:7: „*Va fi o zi deosebită, cunoscută de Domnul, nu va fi nici zi, nici noapte; dar spre seară se va arăta lumina*”. În general spre seară se întunecă, dar când Domnul Își va desăvârși lucrarea atunci se va întâmpla: soarele se va opri în traiectoria sa și luna de asemenea. Dumnezeu dorește să ne îmbărbăteze din nou. El dorește să ne spună: „Voi, poporul Meu, ceata răscumpărată prin Sângele Meu, Eu am început și tot Eu voi desăvârși”. Pe cât de sigur Îl credem noi pe Dumnezeu din toată inima, pe atât de sigur, în această perioadă, am fost și vom fi readuși noi înapoi la început.

Mă doare, dar deja în zilele apostolilor au existat niște învățături false și niște învățători falși. Vânturile au suflat în stânga și-n dreapta și din diferite direcții. Pavel a avertizat și a scris: „*să nu mai fim copii, plutind încoace și încolo, purtați de orice vânt de învățătură, prin viclenia oamenilor și prin șiretenia lor în mijloacele de amăgire*”(Ef.

4:14). Îndeosebi în 2Tim. 4 el a avertizat că va veni timpul când oamenii nu vor mai putea suporta învățătura sănătoasă.

Dacă privim în istoria Bisericii observăm ce s-a întâmplat după timpul apostolilor, ce s-a întâmplat în timpul lui Policarp, Ireneu, când toți au vrut să contribuie cu ceva. Dar după aceea a urmat o mare decădere în cei o mie de ani ai epocii întunecate până la Reformă. Dacă ai citit aceasta în istoria Bisericii atunci ceea ce află îți produce o durere foarte mare. Fiindcă oamenii s-au îndepărtat de Dumnezeu și Cuvântul Său, și-au introdus dogmele și crezurile proprii. Dar începând de la Reformă încoace, sau chiar puțin înainte, începând cu Zizendorf, Jan Hus și toți ceilalți, apoi Luther și Calvin – fratele Branham s-a referit la aceste perioade – începând din acel timp adevărurile biblice au fost puse tot mai mult pe sfeșnic și incluse în vestire. În fiecare trezire care a urmat s-a intrat tot mai profund în Cuvântul lui Dumnezeu. Apoi a urmat trezirea pentecostală cu restituirea darurilor Duhului, cum a spus fratele Branham foarte clar. Dar după aceea a urmat restituirea Cuvântului. Cuvântul original, fundamentul original a fost pus din nou pe sfeșnic. Toate lucrurile au fost date deoparte așa cum ne este spus, așa cum a făcut-o și Ilie care a rezidit altarul Domnului și după aceea a adus jertfa și s-a rugat.

Doresc ca noi să recunoaștem ce a făcut Dumnezeu pentru această perioadă. Toți reformatorii au fost niște bărbați mari ai lui Dumnezeu în timpul lor: Martin Luther, John Wesley, John Smith, toți au fost niște bărbați pe care Dumnezeu i-a folosit în adunările de trezire din generația în care ei au trăit. Conte de Zizendorf a mărturisit cum se strâneau ei pentru adunări de rugăciune, cum Dumnezeu a dat prin Duhul Său daruri și a lucrat. Dar ei toți au rămas mai departe în învățăturile vechi și n-au primit toate corecturile. De aceea noi trebuie să spunem: în planul de mântuire al lui Dumnezeu este vorba de făgăduințe.

O spun foarte pe scurt și rog să fie primit. De exemplu. În zilele lui Ioan Botezătorul au existat mulți preoți și farisei, era Tora, se făceau slujbe și se ținea Sabatul. Dar când s-a împlinit timpul, Dumnezeu a vegheat asupra Cuvântului Său și a împlinit făgăduința din Is. 40:3 și Mal. 3:1a. Un glas a strigat în pustie. Toți aveau Tora și cântau Psalmii,

dar acolo era un bărbat trimis de Dumnezeu, un proroc făgăduit care trebuia să pregătească calea pentru Domnul nostru.

Același lucru se potrivește cu timpul nostru. N-a fost Billy Granham un evanghelist renumit? Deja în anul 1949 era împreună cu fratele Branham în Los Angeles și a fost binecuvântat să-și înceapă lucrarea lui. De asemenea și ceilalți evangheliști: Oral Roberts, Tommy Osborne, și am putea enumera o listă întreagă. Dar deosebirea este aceea că Dumnezeu a dat o făgăduință: înainte să înceapă ziua cea mare și înfricoșătoare a Domnului, El avea să trimită un proroc ca Ilie, ca să readucă totul în starea originală – acesta este lucrul important. Toți ceilalți își au locul lor, dar făgăduința pe care a dat-o Dumnezeu poporului Său, proprietății Sale este doar pentru aceștia și doar ei o pot primi prin credință. Toți ceilalți trec pe lângă aceste adevăruri descoperite.

Frați și surori, de aceea putem spune cu siguranță că cine face parte din Adunarea Mireasă va asculta chemarea Mirelui. Fratele Branham n-a vorbit în numele lui propriu, ci conform poruncii lui Dumnezeu. El a adus mesajul biblic, a pus pe sfeșnic toate adevărurile biblice despre Dumnezeire, botez, cină și alegerea dinainte. Toate adevărurile despre aceste teme au fost descoperite. Iar noi am fost scoși din toate rătăcirile și am fost readuși la Cuvântul original, am fost aduși înapoi la dovada originală a lui Dumnezeu, la ceea ce a spus Dumnezeu de la început și ceea ce a fost învățat la început.

De aceea noi putem spune cu siguranță: cine acum ascultă de vocea Domnului...Noi toți știm și sper că toți cred ceea ce s-a întâmplat în 11 iunie 1933. Au trecut 87 de ani de când Domnul a dat această poruncă minunată: ca să fie vestit acest mesaj care va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos. Fratele Branham a spus cu referire la sine: „Nu că eu voi premerge cea de-a doua venire a lui Hristos, ci mesajul va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”. Despre aceasta este vorba și astăzi: ca toți să iasă din orice încurcătură, să fie zidiți și sfințiți în Cuvântul Adevărului. *„Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul”*(Ioan 17:17). Totul a fost descoperit. Și cele șapte peceti au fost deschise și descoperite clar și deslușit. Noi am

scris și tipărit deja în cărți și scrisori circulare și ceea ce se va întâmpla după răpire.

Vă spun încă o dată tuturor fraților din toată lumea. Opriți-vă să tot discutați și nu mai răstălmăciți! Credeți așa cum este scris. Dacă este scris că cei doi măslini/proroci vor avea o slujbă de 1260 de zile, atunci aceștia sunt trei ani și jumătate. După aceea legământul va fi rupt. Apoi în Apoc. 11:1-2 este scris că Templul va fi măsurat, dar curtea de afară nu va fi măsurată fiindcă va fi dată neamurilor care o vor călca în picioare timp de patruzeci și două de luni, care sunt ultimii trei ani și jumătate. În primii trei ani și jumătate cei doi proroci vor vesti Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu începând din Ierusalim, și cei 144.000 de mii vor fi pecetluiți. Dar în a doua parte, în ultimii trei ani și jumătate va fi necazul cel mare, când Ierusalimul va fi călcat în picioare de către neamuri. Cine se poate înălța peste planul lui Dumnezeu?

În Africa există certuri/dispute despre „cât timp va dura cina de nuntă?”. Fraților, aveți de grijă ca voi și ascultătorii voștri să aveți parte de această Cină. Ce este mai important?

Noi toți știm că vor fi acei șapte ani. Iar după aceea Domnul va reveni conform Apoc. 19. Am vrut doar s-o reamintesc foarte pe scurt și sper ca toți frații din toată lumea să mai recitească Scriptura, și nu doar predicile fratelui Branham. Fratele Branham n-a spus întotdeauna totul deodată. Noi trebuie să mergem dintr-un loc în celălalt loc și să luăm toate versetele biblice. În Apoc. 7 este vorba despre pecetluirea celor 144.000 de mii. În Apoc. 11 este vorba de slujba celor doi proroci. Nu este scris totul acolo unde am dori noi să fie scris, dar Duhul lui Dumnezeu ne ajută, ne conduce și ne arată locul potrivit. Cei 144.000 vor fi pecetluiți, iar în a doua parte este vorba despre necazul cel mare. Și în timpul necazului celui mare vor fi un număr mare de oameni care își vor fi spălat hainele lor în Sângele Mielului. Totul este scris minunat. Este necesar să existe respect și teamă față de Dumnezeu și de Cuvântul Său.

Hai-deți să ne reîntoarcem foarte scurt la ceea ce am citit din Is. 28:21: „*Căci Domnul Se va scula ca la muntele Perațim*”. Noi suntem copii ai făgăduinței, credem făgăduința. Și așa cum este scris în partea

finală a versetului, El va împlini, desăvârși lucrarea Lui, care va fi o lucrare ciudată. El o va împlini, chiar dacă este o lucrare neobișnuită. El a început lucrarea de eliberare și tot El o va desăvârși. El a creat această facere naturală, firească și a dus-o la încheiere.

Haideti s-o mai spunem încă o dată. Bărbatul lui Dumnezeu, Iosua, care a fost împreună cu Moise, care a iscodit țara, a fost folosit de Dumnezeu ca să împlinească această slujbă: să intre în țara făgăduită. În acel moment s-a întâmplat lucrul acesta neobișnuit și deosebit.

Frați și surori, noi așteptăm ca în timpul nostru să se întâmple lucruri deosebite și neobișnuite. Domnul Dumnezeu Își împlinește planul Său. Surorile noastre au exprimat-o în cântare: „Oare cunosc eu calea? Chiar dacă n-o cunosc, Tu o cunoști”. Apoi în strofa a doua: „Planul Tău este deja pregătit”. Credeți-mă, Dumnezeu păzește asupra Cuvântului Său, asupra făgăduințelor proprii și asupra poporului Său care crede făgăduințele Sale. Și când sosește timpul împlinirii, atunci totul se va împlini exact așa cum ne este mărturisit și descris aici și cum am spus mai înainte că se va întâmpla.

Încă două verste biblice, ca să vedem dovada și să accentuăm că este vorba ca noi să ne rugăm în Duh și în Adevăr. Nu să ne rugăm cumva și să spunem ceva, ci să ne rugăm în Duh și în Adevăr.

Citesc din Ioan 4:23: *„Dar vine ceasul, și acum a și venit, când închinătorii adevărați se vor închina Tatălui în duh și în adevăr; fiindcă astfel de închinători dorește și Tatăl”*.

Acest lucru este scris în contradicție cu ceea ce este scris în Mat. 15. În Evanghelia după Ioan este scris că adevărații închinători se vor închina Tatălui în duh și în adevăr. În Mat. 15:8-9 este scris: *„Norodul acesta se apropie de Mine cu gura și Mă cinstește cu buzele, dar inima lui este departe de Mine”*.

Frați și surori, noi nu dorim să judecăm pe cineva. Dar cine nu este zidit în Cuvântul lui Dumnezeu acela nu este în voia lui Dumnezeu. Noi putem fi în voia lui Dumnezeu doar dacă ne putem regăsi în Cuvântul lui Dumnezeu.

În vers. 9 este scris: „*Degeaba Mă cinstesc ei, învățând ca învățături niște porunci omenești*”.

Aceasta se întâmplă pretutindeni: hotărâri omenești, învățături și dogme omenești. Domnul spune: „*Degeaba Mă cinstesc ei, învățând ca învățături niște porunci omenești*”.

Puteți merge dintr-o biserică în alta și veți vedea că toți își au crezurile proprii, învățăturile proprii, și cei mai mulți și-au afișat crezurile direct la intrare. Și ce cred ei? Ei cred ceea ce au hotărât fondatorii lor, ei nu sunt interesați de sfânta Scriptură. La fel cum a fost în trecut, când Domnul nostru era pe pământ, în Israel erau mari preoți și învățații, care cântau Psalmii, se rugau, dar tot ce făceau era pe lângă Dumnezeu. Fiindcă ei au trecut pe lângă ceea ce a făcut Dumnezeu în timpul lor, conform planului Său din Cuvântul din Scriptură.

Frați și surori, în Scriptură avem multe lecții. Dumnezeu să ne dăruiască o inimă mulțumitoare, astfel ca noi să-I aducem cinstea pentru faptul că noi suntem scoși afară din toate învățurile și răstălmăcirile omenești, sau Dumnezeu ne-a păzit de acestea. Cât pot să-mi amintesc, de la început noi am crezut doar ceea ce este scris în Scriptură, și aceasta va rămâne așa până la sfârșit.

Haideți să cuprindem ce am vrut să spunem astăzi. Dumnezeu are un plan cu Adunarea Lui, un plan cu ceata răscumpărată, are un drept fiindcă El a plătit prețul. Noi nu ne mai aparținem nouă, ci Îi aparținem Lui. Dar acum este foarte necesar ca noi să avem trăirile noastre personale, conform Scripturii: să fi trăit o înnoire interioară, să fim născuți din nou și să trăim umplerea cu Duhul Sfânt. Astfel ca Cuvântul lui Dumnezeu și întregul plan al Dumnezeului nostru să-și urmeze decursul până când noi vom experimenta și această trăire minunată că Domnul Se va scula și va trimite această ploaie târzie. Așa cum a văzut fratele Branham, atunci se vor împlini și se vor întâmpla semne și minuni. Noi nu va trebui să ne rugăm mult timp, ci ceea ce vom rosti se va împlini. Noi să fim sub călăuzirea Duhului Sfânt astfel ca lucrarea sfântă a lui Dumnezeu să se descopere imediat, Cuvântul să fie dovedit și să trăim lucruri asemănătoare care s-au întâmplat cu Iosua în timpul său: „*«Oprește-te, soare, asupra Gabaonului, și tu, lună, asupra văii Aialonului!» Și soarele s-a oprit, și luna și-a întrerupt*

mersul”. Înainte n-a mai existat așa ceva și nici după aceea. O zi care era hotărâtă de Domnul pentru ca lucrarea Lui să fie dusă la încheiere, la desăvârșire. O astfel de zi nu va mai exista după aceea. Va fi o zi minunată, va fi o lucrare minunată, puternică și scurtă, așa cum ne este făgăduit în Cuvântul lui Dumnezeu.

Toți din toată lumea să fie binecuvântați, întăriți în credință. Nu este lucrarea mea, nu este lucrarea fratelui Branham sau lucrarea lui Pavel, ci este lucrarea lui Dumnezeu, Adunarea celor întâi născuți. Dumnezeu ne-a dăruit îndurarea Lui, iar noi putem duce mai departe acest ultim mesaj ca o ultimă chemare în toată lumea. Au trecut 55 de ani de atunci. În anul 1964 am făcut prima călătorie misionară în India. Dumnezeu a deschis uși și inimi pe toate continentele și a dăruit multă îndurare, astfel că Cuvântul veșnic valabil să fie vestit.

Dorim să mai repetăm o dată. Aici avem un Testament, care este dovada dumnezeiască. Domnul a spus: „acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou.”. Iar noi suntem Adunarea nou testamentară, Adunarea Dumnezeului Celui viu. Sângele legământului a curs pentru noi. Dumnezeu ne-a dăruit Cuvântul legământului și ni l-a descoperit fiindcă noi suntem copii ai făgăduințelor. Și tot ce a hotărât Dumnezeu și a făcut pentru noi o credem și o vom trăi prin harul și îndurarea Lui. Domnul Dumnezeu să ne-o dăruiască tuturor, astfel ca noi să fim în concordanță cu Ioan 4:23, și nu cu Mat. 15:9, unde este vorba de oameni care cred niște hotărâri proprii și învățături religioase, trecând și vorbind pe lângă Dumnezeu. Noi să fim niște oameni cărora le-a fost descoperit Adevărul, astfel ca noi să-I aducem cinstea și lauda Dumnezeului nostru în duhul și în adevărul lui Dumnezeu.

Toți frații slujitori din toată lumea să fie binecuvântați. Opriti-vă din orice discuții care duc la dezbinări. Credeți doar Cuvântul lui Dumnezeu scris. Fiindcă împreună dorim să trăim desăvârșirea și să fim incluși între aceia care vor avea parte când Domnul Își va desăvârși lucrarea Lui. Un lucru este sigur. Acolo unde oamenii tot discută și se ceartă acolo oamenii încă n-au recunoscut ce face Dumnezeu astăzi. Acolo unde Dumnezeu lucrează acolo oamenii nu mai discută și nu se mai ceartă, acolo oamenii cred și trăiesc.

Domnul să ne binecuvânteze pe toți prin îndurarea Lui mare. Amin. Toți să se ridice, împreună dorim să-I mulțumim Domnului.

Doamne Dumnezeule atotputernic, inimile noastre sunt pline ca să-Ți mulțumească fiindcă Tu ai făcut lucruri mari în noi și cu noi. Îți mulțumim pentru Cuvântul Tău sfânt și scump, Îți mulțumim pentru planul Tău de mântuire, Îți mulțumim că Tu Îți desăvârșești lucrarea de eliberare și mântuire cu ai Tăi, iar noi o vom trăi în timpul nostru. Îți mulțumim din nou pentru slujba fratelui Branham, pentru chemarea și dovada divină. Îți mulțumim că ne-ai dăruit Cuvântul Tău pe care ni l-ai descoperit și pentru faptul că îl dovedești în toți cei ce-l cred. Și toți aceștia vor avea toate trăirile mântuitoare, până la botezul cu Duhul Sfânt și pecetluirea pentru ziua glorioasă a eliberării trupurilor noastre. Ție, Singurului Dumnezeu să-Ți fie adusă cinstea și lauda în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia! Amin.